

[Statsministeren]

ved, bortset fra at vi kan sige til de lande, der har økonomisk styrke til at være lokomotiver i et nyt opsving: I har en moralsk forpligtelse til at få vendt udviklingen. Det bruger vi også enhver brugbar lejlighed til at sige til dem.

For det andet skal den ugunstige udvikling, der i 1986 og 1987 er sket i vore arbejdspladser konkurrenceevne, naturligvis neutraliseres. Vi skal gentage den rigtige og kloge udvikling, vi oplevede fra 1982 til 1985, da omkostningsudviklingen her i landet var svagere end i de lande, vi konkurrerer med. Det er den opgave, vi nu står midt i at løse. Der er enighed i regeringen om, at den skal løses, og vi har tiltro til, at et flertal i Folketinget forstår betydningen af, at den bliver løst, og også handler derefter.

Jeg mener, at vi har taget de første vigtige skridt; gennem den første del af trepartsforhandlingerne har vi fået tilslutning til regeringens eksportpakke og til omlægningen af arbejdsgiverafgifterne. Parterne på arbejdsmarkedet har erklæret sig villige til at fortsætte trepartsforhandlingerne med det klart tilkendegivne sigte at holde omkostningsudviklingen inden for grænser, der muliggør en yderligere forbedring af konkurrenceevnen, og at søge en løsning på pensionsspørgsmålet for de store grupper, som ikke har en pensionsordning, for også derigennem at forøge den private opsparing.

Regeringen har samtidig iværksat et udvalgsarbejde for at undersøge, om der kan findes andre og nye midler til at fremme opsparingen.

Det skal også nævnes, at løsningen af den krise i EF-samarbejdet, som truede med at lamme hele det europæiske samarbejde, bidrager positivt til vore muligheder, hvis vi altså tager imod dem, for at løse genopretningsopgaven i dansk økonomi. Alene havde det været endog meget vanskeligt at klare problemerne; nu kan vi da støtte os til vore europæiske partnere.

Vi er altså i fuld gang med at løse de centrale opgaver i dansk økonomi, vi har tillid til, at vi kan vinde forståelse for de nødvendige skridt hos arbejdsmarkedets parter, og vi forventer, at Folketinget også vil være med til at løse sin del af opgaverne.

Der er stadig kæmpeopgaver foran os, men der er også mange, vi allerede har løst. Vi har udryddet det uhyggelige underskud i statsfinanserne, og det skal nu fastholdes. For første gang i mange år har vi nu overskud på vor handelsbalance, og det skal vi forstærke.

Vi har i de senere år oplevet store investeringer, som vitterlig har gjort vore arbejdspladser mere moderne og teknologisk fremadrettede. Også i den kommende tid vil der hvile et centnertungt ansvar på vore virksomheder og på parterne på arbejdsmarkedet for selv at gøre nok for at forbedre mulighederne for produktion og beskæftigelse.

Som folketingsvalget i september faldt ud – det indrømmer jeg villigt – er det ikke helt så let at være, hvad man kalder en handlekraftig regering, men regeringen har viljen dertil. Det er nok heller ikke så let at være ansvarlig opposition, hvis jeg må udtrykke det sådan, men en ansvarlig og konstruktiv opposition er en nødvendighed, sådan som vælgerne nu engang besluttede at sammensætte det nuværende Folketing.

At jeg næppe forestiller mig, at forespørgerne, partiet Fælles Kurs, vil opfylde mine forhåbninger om at være ansvarlig opposition, er jeg sikker på at partiets 4 medlemmer af Folketinget på ingen måde vil opfatte som en sårende bemærkning.

Det vigtigste af det hele er, at alle i befolkningen virkelig erkender, at det er umådelig store problemer, vi skal klare i de kommende år. I den forbindelse vil jeg tillade mig at slutte med at henvise til min nytårstale. Jeg vil tro, at endnu flere i dag vil acceptere dens alvorlige budskab end dengang for blot 2 måneder siden.

Forhandling

Preben Møller Hansen (FK):

Statsministeren kom i sine slutbemærkninger ind på, at han ikke mente, han sårede Fælles Kurs' 4 mandater ved at anlægge den betragtning, at vi ikke tilhører den såkaldte ansvarlige opposition. Vi føler os naturligvis ikke såret over en sådan udtalelse, men jeg vil da gerne give udtryk for, at det er en forkert betragtning. I det øjeblik man vælges som tillidsmand for det danske folk, føler man naturligvis et medansvar for ledelsen af landet, der skal foregå til den største del af befolkningens tilfredshed. Derfor er der ingen grund til at tro, at vi føler os såret, men jeg vil gøre opmærksom på, at statsministerens vurderinger ikke er rigtige.

Statsministeren gav gentagne gange – ikke bare en enkelt gang, men gentagne gange – udtryk for, at han var klar over, at det er vanske-